

ת"פ 24150/09/14 - מדינת ישראל נגד אלי מאיר ואקנין

בית משפט השלום בבאר שבע

23 יוני 2015

ת"פ 24150-09-14 מדינת ישראל נ' ואקנין(עציר)

24157-09-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עוה"ד זילברמן ונמרוד שחל

נגד

אלי מאיר ואקנין (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד שחאדה אבו מדיעם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של התפרצות לדירה, גניבה וכן הונאה בכרטיס חיוב (9 עבירות).

על פי המתואר באישום הראשון במהלך הלילה בין התאריכים 28.8.14 לבין 29.8.14 התפרץ הנאשם לדירה ברח' צביה המלכה 43/8, בבאר שבע השייכת לגב' אסתר גנון (להלן: "המתלוננת") בכך שלקח מגרפה מחצר ביתה, הכניס את מוט העץ של המגרפה מבעד סורג חלון הבית והרים בעזרתו את תיקה של המתלוננת אשר היה מונח על שולחן בפינת האוכל והוציא את התיק מתוך הבית. בכך גנב הנאשם את תיקה של המתלוננת אשר הכיל 100 יורו, 70 ₪, שני כרטיסי אשראי אמריקן אקספרס, כרטיס אשראי ויזה, תעודת זהות, 3 כרטיסי זיכרון, רישיון נהיגה, רישיון רכב וביטוח וכרטיס קופ"ח (להלן: "הרכוש").

על פי המתואר באישום השני ביום 29.8.14, סמוך לשעה 8:29, במכשיר הכספומט של בנק יהב במרכז הנגב, השתמש הנאשם בכרטיס אשראי של המתלוננת אותו גנב בנסיבות המתוארות באישום הראשון, בכך שמשך באמצעותו מזומנים בסך כולל של 600 ₪ מחשבון הבנק של המתלוננת.

על פי המתואר באישום השלישי ביום 29.8.14 בין השעות 8:25 לבין 15:55 השתמש הנאשם בכרטיס החיוב של המתלוננת במכשירי הכספומט של בנק יהב ובנק מזרחי טפחות בכך שניסה למשוך באמצעותו מזומנים מחשבון הבנק של המתלוננת.

על פי המתואר באישום הרביעי ביום 29.8.14, סמוך לשעה 8:32 במכשיר הכספומט של בנק לאומי במרכז הנגב ב"ש השתמש הנאשם בכרטיס חיוב של המתלוננת בכך שמשך באמצעותו 800 ₪ מחשבון הבנק של המתלוננת. בתאריך זה, בין השעות 8:31 ל-15:44, השתמש הנאשם ב-3 הזדמנויות שונות בכרטיס החיוב של המתלוננת במכשירי הכספומט של בנק יהב ובנק לאומי בכך שניסה למשוך באמצעותו מזומנים מחשבון הבנק של המתלוננת.

זירת המחלוקת

במענה לכתב האישום אשר נערך ביום 8.2.15 כפר הנאשם באישום הראשון. לדבריו, הוא לא התפרץ לביתה של המתלוננת ולא גנב את תיקה אלא מצא את כרטיסי החיוב מתחת לשיח, וזאת לאחר שהבחין באחר מניחו שם סמוך לשעה שתיים לפנות בוקר. אשר ליתר האישומים זה מודה כי ניסה למשוך כספים ואף בחלק מהניסיונות גם הצליח, אולם, לטענתו הסכום הכולל אשר משך מגיע לכדי 1,000 ₪ ולא 1,400 ₪ כמפורט בכתב האישום.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה בסיכומיה עתרה לבית משפט לאמץ את גרסתה של המתלוננת לגבי אופן התרחשות האירועים. קבלת גרסת המתלוננת יש בה להוביל למסקנה לפיה התיק והארנק נגנבו בסמוך לאחר חצות באמצעות מקל של מערבב בטון שנמצא בסמיכות לחלון ביתה. בשל האמור לעיל ובשל השימוש בכרטיסי אשראי ע"י הנאשם עתרה להרשיעו נוכח קיומה של חזקה תכופה. ככל שהדבר נוגע לעדת ההגנה, אין בגרסתה כדי להעלות ולהוריד, שכן גם על פי התיאור אותו מסרה בבית משפט הנאשם עזב את דירתם בשעות הרלוונטיות לביצוע הגניבה.

ב"כ הנאשם, ביסס את הגנתו של הנאשם על שני אדנים עיקריים, אדן ראשון נוגע לכך שלדבריו ישנו ספק האם כלל התרחשה אותה גניבת ארנק. אדן שני נוגע לכך שבידי הנאשם הסבר המניח את הדעת להגעתם של הכרטיסים לרשותו פרק זמן קצר לאחר שאלו על פי הנטען נגנבו מביתה של המתלוננת.

ביתר פירוט. ב"כ הנאשם הפנה לחוסר יכולת פיזית "לדוג" את הארנק באמצעות אותו מערבב בטון. ספק זה נלמד בין היתר, מכך שהארנק היה ללא ידיעות ובריוחוק מפתח החלון דבר המעלה ספק כיצד הוצאתו נעשתה. לכך יש להוסיף את חוסר היכולת להחדיר את אותו מערבב בטון דרך אותם סורגים של חלון לא כל שכן, שעה שמצילומי הסורגים ניתן להבחין גם בחוטים הפזורים על אותו חלון. מסקנה זו מתחזקת נוכח העדרם של ממצאים פורנזיים בזירה לרבות העדרן של טביעות אצבע. אליבא ההגנה, לא ניתן לשלול שהמתלוננת איבדה את ארנקה בנסיבות אחרות מאלו אותם פירטה. נוכח כך והעובדה שבניגוד להנחיות חברות האשראי השאירה את הקוד הסודי בצמידות לכרטיס ועל מנת לזכות לכל הכיסוי הביטוחי, דיווחה על גניבתו.

אשר לחזקה התכופה - ב"כ הנאשם ציין כי הואיל והמדובר בראיה נסיבתית ניתן להרשיע את הנאשם רק אם ראיה זו מובילה באופן חד משמעי כי הנאשם ביצע את המיוחס לו. הלה סבור כי גרסת הנאשם הגיונית וע"פ ההלכה הפסוקה גם אם הנאשם אינו מספק הסבר סביר, על בית המשפט לתור אחר הסבר שכזה מיוזמתו. הלה הגיש אסופת פסיקה התומכת בעמדתו.

פרשת התביעה

ע/ת 1, אסתר גנון:

עדה זו הינה המתלוננת בתיק. זו ציינה כי בלילה שבין 28.8.14 ל-29.3.14 גנבו לה את הארנק: "בין לילה של חמישי ושישי 28-29/8/15 בלילה כי בשמונה בבוקר קמתי ורציתי ללכת למוכלת. ראיתי שהארנק לא נמצא על השולחן. התחלתי לחפש ויצאתי החוצה וחזרתי וכשיצאתי החוצה ראיתי את הרשת של החצר, הבנתי שהארנק יצא החוצה, לקחו אותו... הארנק היה בקצה של השולחן קרוב לדלת לא לחלון. התיק השחור היה ליד החלון ואני מאמינה שהוא לקח את המערבב בטון ולקח את הארנק", עמ' 9 שורה 13.

כאשר התבקשה לציין מתי הייתה הפעם האחרונה שראתה את הארנק שלה, ענתה כי: "ביום חמישי בלילה, בערב. מניחה מפתח וארנק על השולחן, תמיד בקצה של שולחן. בלילה לפני שאני הולכת לישון זה לנעול את הדלת למעלה בלילה ומזיזה את הוילון יש לי רוטינה, את הבריוח למעלה אני נועלת משאירה תמיד קצת את החלון של הסלון פתוח. שאלה: החלון שממנו? תשובה: כן אמא שלי חיה בבית. צריך אוויר. שאלה: באיזה שעה הלכת לישון באותו לילה? תשובה: בסביבות 02:00 כי אני עובדת עם לקוחות וגם מהבית זה היה ביום חמישי...".

יצוין כי בניגוד למתואר בכתב האישום המתלוננת מציינת כי הארנק היה מונח בנפרד מהתיק שלה שהיה ריק. באירוע המתואר לעיל גנב גם התיק וגם הארנק וכי בלילה הרלוונטי התיק היה מונח קרוב יותר לחלון מאשר הארנק. לתיק יש ידיות בעוד לארנק אין ידיות: "קטן מלבני אדום צהוב". מיד לאחר שהבחינה כי הארנק גנב התקשרה לבנק לבטל את כרטיסי האשראי וכן נכנסה לאתר ושם ראתה כי בוצעו משיכות בסך של 1,400 ₪ באמצעות כרטיס אחד בלבד.

המתלוננת מסרה כי החזיקה את הכרטיס יחד עם הסיסמה מאחר והיא לא משתמשת בו הרבה (עמ' 12, שורות 19-20). בנוגע לחלון תיארה כי המדובר בחלון שיש לו סורגים, רשת וזכוכית אשר אינם מקובעים). החלון עצמו היה מעט פתוח אולם: "רשת תמיד סגורה. יש מכת עכברים." (עמ' 12, שורות 23-27).

בעדותה בבית משפט, מסרה המתלוננת שהיא גרה יחד עם אמה. הואיל ובהודעתה במשטרה מסרה שהיא גרה לבד, זו נשאלה על פשר הסתירה וענתה שמי שרשם את העדות טעה שכן היא גרה יחד עם אמא שלה מאז שנולדה וייתכן שהחוקר שמע דברים אחרים.

בסוף חקירתה הנגדית הוטחה במתלוננת התזה של ההגנה לפיה זו איבדה את הארנק וחרף כך מצאה לנכון להגיש תלונה על גניבתו אך על מנת שתוכל לקבל פיצוי כספי מחברת הביטוח, חברת האשראי. המתלוננת שללה תזה זו וענתה כי: "לא איבדתי את הארנק. הארנק יותר חשוב לי מהפלאפון לאבד אותו, לא אאבד אותו בחיים".

ע/ת 7, השוטר ג'קי בן ברוך:

עדותיו של זה מטעם ההגנה התבקשה על מנת לברר נסיבות גביית הודעתה של המתלוננת מיום 4.9.14 בשים לב לדבריה שייתכן והחוקר טעה שרשם שהיא גרה לבדה. זה העיד כי רשם את הדברים שמסרה לו המתלוננת במדויק ללא השמטה או החסרה (פרוטוקול מיום 28.5.15, עמ' 18).

בנוסף, לעדויות שפורטו לעיל, הוגשו מספר מסמכים וראיות בהסכמת הצדדים:

ת/1 לוח תצלומים ביתה של המתלוננת:

מלוח זה ניתן ללמוד על תיאור החלון שממנו בוצעה ההתפרצות, תיאור המערבב בטון המורכב ממוט עץ ארוך שבקצהו מלבן עם שני עיגולים, ומיקומו של המערבב ביחס לחלון (ראה תמונות מספר 3, 4

5). כמו כן ניתן ללמוד על תיאור החדר ומיקום השולחן ביחס לחלון האמור כפי שהדבר מוצא ביטוי בצילומים 6 ו-7.

ת/3 יחד עם נס/2 ונס/4- הודעת חוקר חברת ישרכארט יחד עם תנועת משיכות כספים:

הודעה זו בנספחיה ניתן ללמוד על כך שבוצעו מכרטיס אחד של המתלוננת המסתיים בספרות 7030 שישה שימושים אסורים ביום 29.08.14 בשעות הבאות:

08:29 - נמשכו 600 ₪.

08:31 - לא נמשך כסף.

08:32 - נמשכו 400 ₪.

08:32 - נמשכו 400 ₪.

08:35 - לא נמשך כסף.

15:44 - לא נמשך כסף.

באמצעות כרטיס אשראי נוסף בין הספרות **0228** נעשו 3 שימושים אסורים:

08:25 - לא נמשך כסף.

08:43 לא נמשך כסף.

15:55 - לא נמשך כסף.

ת/7, ת/8 ות/9 אלו הן סרטונים ממצלמות האבטחה של בנק לאומי, בנק יהב ובנק מזרחי טפחות המתעדות את משיכת

הכספים ע"י הנאשם.

פרשת ההגנה:

הנאשם עלה להעיד להגנתו והכחיש שפרץ לביתה של המתלוננת. לדבריו, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום ישן בביתה של בת זוגתו וזאת בניגוד לדברים אותם מסר בתחנת המשטרה לפיהם לן בחצר בית אמו. לדבריו לא סיפר זאת לחוקרים מאחר וחשש כי במידה ויודע שבת זוגו מתגוררת באופן קבוע יחד עמו, תישלל ממנה קצבת הנכות. הנאשם כאמור אינו מכחיש שימוש בכרטיס של המתלוננת אולם לדבריו הכרטיס נמצא על ידו ולא נגנב וזאת אגב כך שיצא בסביבות השעה 01:00 - 02:00 מבית זוגתו לקניות סיגריות נובלס בתחנת הדלק הקרובה.

כך תיאר הנאשם את התרחשות הדברים:

"ראיתי בחור שעומד ליד הבית עם עיתון ליד וראיתי אותו מכניס משהו לעציץ. דחף מהעיתון משהו לעציץ והוא לא ראה אותי. לא ידעתי מה יש בעיתון. חששתי אולי סמים או נשק. זה היה עיתון מגולגל. הבנתי שמדובר בעברייך. לפי התנועות שהוא עשה. אז הוא הלך וסרק את השטח. אז התחבאתי אחרי הקיר שהוא לא יראה אותי. אז כשהוא התרחק התקרבותי ונגעתי בעיתון ולקחתי והלכתי לכיוון חברה שלי. כשפתחתי את העיתון ראיתי 4 כרטיסים. השארתי את זה מוחבא ליד הבית של בת הזוג שלי" (עמ' 20, שורות 8-14).

לדברי הנאשם למחרת בבוקר משך באמצעות אחד מכרטיסי האשראי שמצא 1,000 ₪ בשתי פעימות. בפעם הראשונה סך של 400 ₪ ובפעם השנייה סך של 600 ₪ ושאר הכרטיסים נבלעו (עמ' 20, שורות 21-22). בחקירתו הנגדית כשהוטח בפני הנאשם כי הייתה משיכה נוספת של 400 ₪ ציין כי הוא לא זוכר, אולם: **"אם היתה משיכה נוספת שלוש דקות אז אני מודה בהם כי אני לא זוכר בוודאות לגבי המשיכה השלישית"** (עמ' 23, שורות 2-3).

בחקירתו הנגדית הסביר כי בהודעתו הראשונה לא שיתף פעולה מאחר והחוקר לעג לו וזאת בניגוד להודעה השנייה שבה החליט לשתף פעולה (עמ' 21, שורות 6-18). הלה הדגיש כי השתמש בכרטיס אחד, אולם מצא 4 כרטיסים (עמ' 22, שורות 3-5).

עדת ההגנה, הגב' ציפי ויצמן:

עדה זו הינה בת זוגתו של הנאשם. זו מסרה בעדותה כי ביום 28.8.14 היא והנאשם בילו את כל היום יחדיו כאשר גם לבילה שהה הנאשם יחד עמה בדירתה. לדבריה, בשעה 2:00 יצא הנאשם לקנות סיגריות וחזר כעבור 10 דק'. עוד מסרה כי באותו לילה ישנו בסמוך לשעה 3:00. אשר למעשיהם בשעות הבוקר שלמחרת העידה כי בשעה 8:15 לקחה את בנה לגן וכעבור 20 דק' שבה לביתה והנאשם שהה בביתה (עמ' 24 26-29).

דיון והכרעה:

עמוד 5

לאחר ששמעתי את עדי התביעה, עדי ההגנה סיכומי הצדדים ועברתי על המוצגים - מצאתי כי המאשימה הוכיחה את המיוחס לנאשם מעבר לכל ספק סביר, ומכאן להרשיעו בכל המיוחס לו.

כפתח דבר וכממצא עובדתי מצאתי לקבל את גרסתה של המתלוננת ללא עוררין ביחס להשתלשלות האירועים ביום 28.08.14. המדובר במתלוננת שלמעשה העידה על פרטים טכניים בלבד הנוגעים למקום בו הניחה את הארנק ואת התיק בטרם הלכה לישון. כך גם ובדומה עדות זו נגעה לפרטים הנוגעים לתיאור ביתה, מצב החלון בטרם הלכה לישון, מתי הבחינה לאחרונה בארנק בין אם ביום 28.12.14 ובין אם ביום למחרת. לשון אחר, אין עסקין במתלוננת הנדרשת לתאר השתלשלות כרונולוגית של אירוע מפתיע ויוצא דופן או לחילופין תיאור פניו של הנאשם. המתלוננת אינה מפלילה את הנאשם בכל דרך שהיא וממילא לא נטען שיש בינה לבין הנאשם כל סכסוך.

כך גם אציין שמצאתי לדחות מכל וכל את התירה של ההגנה לפיה עסקין במתלוננת שבדתה את סיפור גניבתו של התיק והארנק מביתה על מנת לזכות בהחזר של חברת האשראי בגין המשיכות בגובה 1,400 ש"ח. בהקשר לכך הרי שניתן ללמוד שהמתלוננת היא זו שמסרה שהחזיקה את הכרטיס יחד עם הקוד הסודי, דבר שהיה מן הסתם בידיעתה בלבד. זו ממילא יכולה הייתה בנקל להסתיר נתון זה זאת או לציין פשוט שכרטיסה אבד. המתלוננת היא זו שמיוזמתה מזמינה משטרה וכפי שעולה חקירתה הנגדית אף נדרשה בשלוש הזדמנויות שונות להגיע למסור הודעה במשטרה וזאת ללא קשר למתן עדותה בבית משפט. התנהלות זו עולה בקנה אחד עם מי אשר אכן חוותה את אירוע התפרצות לביתה ולא עם מי שכל רצונה לנסות ולקבל את החלק היחסי של סכום המשיכות המגיע לכדי 700 ₪ בלבד. באותה מידה לו כל רצונה היה לבדות גניבה נדמה כי ניתן היה לחשוב על תרחישים רבים אחרים "מורכבים פחות" מאשר התפרצות לביתה באמצעות מקל ובקצהו מערבב בטון.

לגופם של דברים, גרסתה היתה קוהרנטית, סדורה תוך התייחסות לפרטי פרטים הנוגעים למצב הבית ומיקום כל אחד מהפריטים. המתלוננת מסבירה היטב הכיצד זוכרת פרטים אלו בין אם עסקין כחלק משגרה יום יומית (בנוגע להנחת הארנק והתיק), בין אם בנוגע להותרתו של החלון פתוח עם רשת סגורה (נוכחות אמה הזקוקה לאוויר וחשש מעכברים) וכלה בשעה בה הבחינה בהעדרו של הארנק (בשל כך שרצתה לקנות דברים במכולת בבוקרו של יום שישי). ודוק, עצם העובדה שאין מחלוקת שאכן נעשה שימוש שלא כדין בכרטיס האשראי של המתלוננת שעות בודדות לאחר שזו הלכה לישון (בנפרד מהשאלה האם נגנב או אבד) מהווה חיזוק לגרסתה.

עדותה של המתלוננת לא הייתה מגמתית בכל דרך שהיא לרבות לא בהדגשתם של פרטים או הוספתם של כאלה שיוכלו לטעת אמון גדול יותר באותה גרסה. כך לדוגמא, המתלוננת ציינה שהארנק היה רחוק יותר מהחלון וללא ידידות בעוד שהתיק עצמו היה ריק. אפילו מדובר בנתון טכני יש בו כדי ללמד על מהימנותה שהרי בנקל יכולה הייתה לציין שהארנק הונח צמוד לחלון או בתוך התיק עם הידיות ובכך לא לעורר את אותן שאלות שנשאלו ע"י ההגנה ביחס לאפשרות טכנית לשלוף את התיק והארנק על רקע תיאור הבית. ב"כ הנאשם ביקש ללמד על חוסר מהימנותה של העדה נוכח כך שבעדותה מסרה שחיה עם אמה בעוד בהודעתה במשטרה מסרה שחיה לבד. לא מצאתי בכך רבותא. המתלוננת העידה שהיא חיה עם אמה כל השנים וגם אם החוקר כתב דברים אחרים או עסקין באי דיוק נתון זה מצוי בפריפריה הרחוקה של הדברים ואין בו כדי להעלות או להוריד.

עוד אציין כי מצאתי לדחות טענת ההגנה לפיה אין כל אפשרות פיזית לגנוב את אותו ארנק באמצעות אותו מקל שנמצא בסמיכות לחלון. עיון בצילומים השונים מלמד כי מדובר בחדר קטן יחסית שבו החלון המדובר נמצא בצמידות יחסית לשולחן. ניתן להעביר את אותו מערבב בטון (או כל חפץ אחר) דרך אותו סורג ולשלף מתוך החדר את הארנק ואת התיק. רבים הם התרחישים האפשריים לכך לרבות באמצעות אותו מערבב שדומה לכף גדולה שבאמצעותה ניתן להרים ארנק אפילו נעדר ידידות. תמונה דומה עולה ביחס לטענה לפיה הסורגים על הסורגים יש חוטים שאינם מאפשרים הכנסתו של המוט עץ. עיון בתמונה מספר 3 מלמד כי עסקינן במספר שרוכים שנועדו לעצץ המטפס שנמצא מתחת לחלון ולא מעבר לכך.

בהינתן האמור לעיל, הרי שכממצא עובדתי הנני לקבוע כי תיק וארנק ובתוכו כרטיסי אשראי נגנב מביתה של המתלוננת בסמוך לשעה 02:00.

הגם שאין מחלוקת שאין ראיות פורנזיות הקושרות את הנאשם לעצם ההתפרצות או זיהויו בזירה מצאתי כאמור להרשיעו בכל המיוחס לו וזאת על בסיס החזקה התכופה. עוד בטרם אדרש לגופם של דברים מן הראוי להקדים מספר מילים ביחס לחזקה זו:

בע"פ 8584/13 שטארה נ' מדינת ישראל, ביהמ"ש חוזר על ההלכה לפיה: **"חזקה תכופה הנה חזקה שבעובדה הנובעת מהשכל הישר וניסיון החיים ומשמעותה היא כי הימצאות סחורה בידי פלוני בסמיכות זמנים לגניבתה יוצרת יסוד להניח כי פלוני הוא זה שגנב את הסחורה, או שקיבל לידיו סחורה גנובה ביודעין.. יש להדגיש כי מדובר בחזקה הניתנת לסתירה על ידי הנאשם וכי משקלה של החזקה עולה ביחס למידת הקלות בה יכול הנאשם להפריך אמיתותה..."**

עוד ראה ע"פ 5492/11 רחמן נגד מדינת ישראל, פה בית משפט מציין כי: **"אין ספק שהמקרים הקלאסיים של החלת החזקה התכופה נסובים על מצבים שבהם אדם נתפס "על חם" זמן קצר ביותר לאחר אירוע הגניבה כאשר הטובין הגנובים הם ברשותו. ככל שפרק הזמן שחלף מאז הגניבה ועד לרגע תפיסתם של הטובין הגנובים ברשותו של החשוד קצר יותר כך מתחזקת החזקה כי היו לו יד ורגל בעבירות שנעשו בהם...כמובן ההכרעה בשאלה מה ייחשב לתכופ תלויה במכלול נסיבות העניין ובהם טיבן וכמותם של הטובין שנגנבו, היינו, האם אלה טובין שהמעבר שלהם מאדם לחברו הוא קל ופשוט יחסית, האם אלה טובין שלהם שימוש פונקציונאלי המחזק את ההנחה שנמסרו לאחר לצורך שימוש, אופן ביצוע העבירה, הראיות הנוספות בתיק ומכלול הנסיבות האחרות..."**

בענייננו, הרי שמדובר בהימצאות כרטיסי האשראי הגנובים ברשותו של הנאשם ועשיית שימוש אסור בהם כשש שעות בלבד לאחר הגניבה. כאמור עפ"י הפסיקה אין קביעה קטגורית וחד משמעית מה ייחשב פרק הזמן כתכופ. הגם כך סבורני כי בענייני חזקה זו מתקיימת במלוא עוזה. המדובר בפרק זמן קצר ביותר של כשש שעות בלבד מאז גניבת הארנק ועד הימצאותו ברשות הנאשם. יש להדגיש כי אותן שש שעות רובן ככולן הינן שעות הלילה המאוחרות ושעות הבוקר המוקדמות היינו שעות בהן על דרך הכלל אנשים ישנים.

המדובר בכרטיסי אשראי אשר בשונה ממכשירי טלפון סלולריים, שעונים או תכשיטים אין לומר שאלו "סחירים ביותר" ועוברים מיד אחת לשנייה באופן מהיר אלא אם כן עסקינן בהעברתם לאדם מוכר. מילים אחרות, אין זה מקובל שגנב של כרטיסי אשראי יציע אותם למכירה או ימסור אותו לאדם שאינו מכיר כך סתם בקרן רחוב. הימצאותם של שני כרטיסי האשראי שנגנבו למתלוננת יחדיו ברשותו של הנאשם מחזקים אף הם את אותה חזקה תכופה.

חזקה תכופה הינה חזקה שבעובדה הניתנת לסתירה והפרכה. נשאלת איפה השאלה האם עלה בידיו של הנאשם לסתור את אותה חזקה. התשובה לכך הינה שלילית.

ראשית, וכהערה מקדימה אציין כי גם אליבא גרסתו של הנאשם ניתן להרשיעו בקבלת נכסים שהושגו בעוון או בפשע ולמצער להרשיעו בגניבה על ידי מציאה. אולם הנאשם לא ינקה ממעורבותו בהתפרצות לביתה של המתלוננת נוכח כך שמצאתי לדחות גרסתו מכל וכל.

גרסה זו לוקה ראשית בחוסר היגיון ועמידה במבחני שכל ישר. לדבריו, אדם אשר זה עתה גנב כרטיסי אשראי עם הקוד הסודי יבחר להסתירם ברחוב חלף לקיחתם יחד עמו. "למזלו" של הנאשם זה היה ער בשתיים לפנות בוקר כדי להיות עד להתרחשות זו וכמוצא שלל רב לקחת את הכרטיסים ולעשות בהם שימוש בסמוך לאחר מכן.

יתרה מכך, המדובר בגרסה שחלקה הגדול הינו בבחינת עדות כבושה וחלקה האחר לוקה בסתירות ופריכות מהותיות. לראשונה בבית המשפט הנאשם בחר לספר כי באותו לילה היה בעצם עם בת זוגתו אשר יכולה להעיד על מעשיו בבוקרו של יום, בלילה, וביום למחרת. עסקינן במי שעצור עד תום ההליכים מספר רב של חודשים והעלאת נתון חשוב זה רק במהלך המשפט היא לכשעצמה מעוררת סימני שאלה רבים הנוגעים לאמיתותה.

הנאשם תלה כבישתה של עדות זו בכך שחשש לפגוע בזכויותיה של בת זוגו. גרסה זו אין בידי לקבל. במענה לשאלת בית המשפט מדוע כיום כן מספר זאת ואינו חושש מפגיעה בזכויותיה ענה כי: **"היא ביקשה ממני. החלטתי היום כי היום אני רוצה לספר את האמת למה לא אמרתי בחקירה שהייתי חי אצלה... אני לפני גזר דין וכל הזמן שמרתי בפנים ואמרתי לה שזה לא יפגע לך בקצבה הגם אם אומר שאני חי אצלך. צעקה עלי בטלפון ואח"כ אמרה שבביטוח לאומי ירשמו שהיא נשואה ושלא יתנו לה קצבה. בשלב זה ביקשה שלא אדבר. אנו אוהבים. לא רציתי שזה יפגע".** (עמ' 22 שורות 9-15).

יצוין כי אותו חשש אינו עולה בקנה אחד עם דברים אחרים אותם מסר בעדותו לפיהם: **"יש לנו נוסטריין ביחד והיא ידועה בציבור כבת זוגתי. ההליך נעשה לפני הביקורים".** (עמ' 20 שורה 1). כך גם אותה טענה אינה עולה בקנה אחד עם עדותה של בת זוגו ציפי וייצמן, לפיה, מסרה לאחד בשם ניר ר' יחידה מודיעינית שהנאשם היה איתה כל הלילה. (עמ' 25 שורות 7-12).

היות רכיב זה של גרסתו "כבוש", יש בו מן הסתם לסכל כל אפשרות לאשש או להפריך את דבריו. כך למשל לו היה מוסר בזמן אמת שבאותו לילה ביקש לקנות סיגריות בתחנת הדלת הרי שבנקל ניתן היה בסמוך לאחר מעצרו לגשת

לתחנת הדלק ולהוציא את סרטוני מצלמות האבטחה, חשבוניות וכיוצ"ב.

מעבר לכך יוער כי מכלול גרסתו ביחס למציאת הכרטיסים לא נמסרה בהודעתו הראשונה במשטרה ביום 04.09.14 ועלתה לראשונה רק 3 ימים לאחר מכן ביום 07.09.14. הנאשם מסביר שינוי גרסה זו בכך שהחוקר שחקר אותו לראשונה התגרה בו, לעג לו ובשל כך בחר שלא לספר את שאירע. גובה הודעתו של הנאשם מיום 04.09.15, חוקר אילייה משייב כלל לא זמן לעדות והדברים מדברים בעד עצמם.

לא זו אף זו, גם גרסתו השנייה של הנאשם כפי שזו מוצאת ביטוי בת/6 (ובה לדבריו בחר למסור את כל האמת) עומדת בסתירה לדברים שמסר בבית המשפט או בסתירה לדברים שמסרה בת זוגו. כך בת/6 הנאשם מוסר כי מצא בתוך אותו עיתון כרטיס אחד בלבד בעוד שבעדותו בבית המשפט העיד שפתח ומצא בעיתון 4 כרטיסים. לדבריו, מסר לחוקר שמצא 4 כרטיסים אך השתמש בפועל באחד. גם כאן עסקין בחוקר אילייה משייב שלא זמן ועומת עם דברים אלו.

הנאשם מוסר בת/6 כי אותה דמות החביאה את העיתון בשיחים ואילו בבית המשפט העיד שראה את אותה דמות דוחפת משהו לתוך עציץ. הנאשם מוסר שבאותו שבוע לא נתנו לו אדולן בגלל שלא שילם את הכסף (עמ' 20 שורה 17) בעוד שחברתו מציינת שבבוקרו של יום ה-28/08/12 שילמו עבור השובר לקבלת האדולן במרכז ביג.

הנאשם מציין שבבוקרו של יום 29.08.14 חברתו היתה נוכחת שעה שעזב את הבית: "היא שאלה לאן אני הולך. אמרתי לה לסלע, לאדולן". חברתו מנגד מציינת כי בבוקר הנאשם היה אצלה בבית וכך גם היה שחזרה לאחר שלקחה את ילדיה לגן מבלי שהזכירה או ציינה את דבריו לפיהם ברצונו ללכת למרכז סלע.

עדוּתה של בת זוגו אין בה כדי לשנות מן המסקנה אליה הגעת. הדברים אמורים בראש ובראשונה לכך שגם אם אתן את מלוא המשקל לעדותה הרי שאין מדובר בעדות אליבי החותרת תחת אפשרות ביצוע ההתפרצות. הגב' ויצמן מוסרת שהנאשם עזב את דירתה באמצע הלילה בשעות הרלוונטיות. אפילו זה מסר לה שבכוונתו לקנות סיגריות בפועל זו לא היתה נוכחת איתו באותו פרק זמן שנעדר מביתה. הדברים אמורים גם כן לאותן משיכות שבוצעו ביום שלמחרת שכן בשעות הבוקר בהן בוצעו אותן משיכות לקחה את בנה למסגרת החינוכית וזאת בנפרד מכך שהנאשם לא מכחיש את עצם המשיכות באמצעות הכרטיסים הגנובים.

סוף דבר:

לאור האמון, אותו רוחש בית המשפט לגרסת המתלוננת ולאור הקביעה כי הארנק והתיק נגנבו מביתה בסמוך לאחר השעה 02:00 ולאור הימצאות הכרטיסים הגנובים ברשותו של הנאשם והשימוש האסור בהם שעות בודדות לאחר אותה התפרצות ולאור כך שמצאתי לדחות את גרסתו של הנאשם בנוגע לאופן הגעת הכרטיסים אליו, הנני להרשיעו בכל המיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ה, 23/06/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה לטיעונים עונש ליום 29.06.15 בשעה 10:00.

הנאשם יובא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ו' תמוז תשע"ה,
23/06/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה , שופט

הוקלד ע"י חיה דמרי